

SZEGEDI HIRADÓ.

51-ik szám.

Vasárnap, nyárelő 24-én 1860.

Második évfolyam.

Mejelenik:

Hetenként kétszer, csütörtökön és vasárnap reggel.

Szerkesztői iroda:

Szentháromságuta, Geisler-féle ház, 872. szám, hová a kéziratok bérmentve utasítandók.

Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

Szegeden hazhozordással: Egész évre 6 frt., — félévre 3 frt., — évnegyedre 1 frt 60 kr. osztr. ért.

Videkre postán: Egész évre 8 frt., — félévre 4 frt., — évnegyedre 2 frt. osztr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetések:

Az öthasasos petitor egy széri hirdetésnél 7 ujkr kétszerinél 6 ujkr. fölszörinél 5 ujkr. Bélyegdi minden egyes beíratásért 36 ujkr. A nyilvterben a háromhasas petitorigatási díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez címezendők.

ELŐFIZETÉS

a „Szegedi Híradó“ 1860. másod félévi folyamára.

A Szegedi Híradó azt a legszentebb célt tűzte ki magának, mely felé minden becsületes honfikebelnek tartania kell s e cél felé sem jobbra sem balra nem tekintve és semmiféle akadályoktól vissza nem ijedve, haladt szilárdan, rendületlenül.

Hogy tovább haladhasson, hogy a rögös út közepén megállni ne kénytelenítessék, és a megállás fájdalmas perecben e város fiainak részvétele, illetőleg a részvételek hazafiatlansága fölött keserű panaszban kitörnie ne kelljen, nagyobb pártolásra van szüksége, mint amiben eddig részesült.

Ne csupán szép szavakban és külsőségekben nyilatkozzék hazafiságunk; ott is hazafiak legyünk, hol tennünk, hol áldoznunk kell a honfiéret legbiztosabb órére, az öntudatos, a lelkiismeretes irodalomra.

A Szegedi Híradó ezután is mint eddig hetenként kétszer fog megjelenni.

Kötelességünk lelkiismeretes teljesítésénél egyebet nem ígérhetünk a t. c. olvasóközönségnek.

Barsi József ígérte, hogy szakavatott nézetét ezentúl is e lapok útján fogja közölni a honfiakkal.

A nagy tudománnyal írt komoly levelekkel és az érdekes fővárosi levelekkel ezután is találkozandnak olvasóink.

Kérjük olvasóinkat, tegyék meg a Tiszavidék lapjának s közzvetve a hazának azt a szolgálatot, hogy annyi olvasótársat gyűjtsenek maguk körül, mennyi a lap fönállásához okvetlenül szükséges.

Édes hazánk nagy halottjainak szent szelleme erősít a kitartásban s biztat a reménnyel, hogy Szeged és vidéke megértendő szavainkat s tenni fog úgy mint tennie kell!

Az előfizetési feltételek a lap homlokán olvashatók.

Gyűjtőknek 10 gyűjtött előfizetés után egy tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Az előfizetési pénzek a kiadó-tulajdonos Burger Zsigmond könyvkereskedésébe bérmentesen küldendők.

Szeged, nyárelőben 1860.

A „Szegedi Híradó“ szerkesztősege.

Alföldi viszonyok.

Vélemény

a Tisza- és Marosszábiozás ügyében.

(Egyik választmányi tag által beadott és hó 22-kén a II. építészeti osztálynak.)

A közel jövőben két év futand le társulati életünk fölött; rövid ez idő bár, de mindenesetre elegendő volt arra, hogy tisztán fölfogassuk társulati helyzetünket, hogy ez időszak multjából gondolatnánk következtetést huzzunk társulatunk jövőjére; elegendő volt arra, hogy e választmány minden tagja tisztán megértse azon felelősséget, mely a közel háromszázézer hold terület érdekeltisége által közbizalom útján ráruházott.

Jól tudom, miszerint e gyűlés minden tagja előtt tudva van társulati teendőink roppant halma; valamint tudva van az, mit tevének, mit tehetünk a lefolyt két év alatt; meg vagyok győződve, miszerint az alig lefolyt árvész által az akarat, mint ment tenni, mi erőnkől s férfias elhatározottságunktól kitelhet, még inkább megacéloztatott; mindenki tetleg meggyőződhet arról, miszerint csak roppant erőfeszítés, áldozatok, folytonos aggodás és álmatlan éjek díján — és még akkor is valószínűleg — fájdalom csak szomszédaink szevesetlensége által keserítve tett véletlen közbizalmi segélye által sikerült megmenteni vagyonunkat s megtartani a sáfarkodásunk alá bízott kincset. Ez a multa; vessünk most egy pillantást a jövőre!

En sem szakavatott, sem e tájnak régi lakososa nem vagyok, hanem annyit mégis állíthatok, és ént hallomásból, részént tapasztalásból, miszerint e táj árvi régi időkben sokkal ritkábban fordultak elő és tetemesen alacsonyabb vízszinben maradtak, mint a jelen évtized nagy vízei; míg p. z 1816, 1830, 1845. évi nagy vizek 14—15 évi

időközben jelentek meg s egymástól magasságban alig néhány hüvelykkel különböztek, addig 1853-tól 1860-ig terjedő hét év alatt három nagy vizet kellett szenvednünk, mely az előbb említett évek áradásait több lábbal haladta fölül. E jelenet okát fejtegetni nem körömbé vágó; én csak tényállást hozok föl, oly tényállást, melyet mindnyájan ismerünk s mely mindnyájunkat legközelebb gondolkozásra bíró, pedig oly gondolkozásra, melynél megállapodnunk nem szabad, hanem ezt ígérve és az ígét teljesíteni kell növelnünk, ha nyugodtak akarunk maradni önjobbítottunk s a kezünkbe bízott közel három millió forint évi tiszta jövedelmet képviselő vagyon irányában.

Hogy mit kelljen tennünk? Ezt mindnyájan tudjuk! Magasítani, erősíteni és több nagyobb vonalakon bevezetni a Maros és Tisza töltéseit. A folyampartokat beépítenünk által biztosítani; ezen fölül a kivetési kulesot előrehoesátandó árterfejlesztés alapján jogosan és jogkönyvesen megalapítani. Ezek azon teendők, melyeknek fogantatását társulatunk már régebben elhatározta és melyekhez újabb időben még az ezen évi áradás okozta sérülések kikigazítása is csatolandó, valamint ha nem általánosságban is, de legalább részletekben a kisajátítás munkája, mely utóbbi annál égetőbb kérdésnek tekintetünk ránk nézve, miután meg vagyok győződve, hogy kizárólagosan az ezen társulat tulajdonává vált területeken termelendő füzesek adandják azon olosó anyagot, mely nélkül két romboló folyónkkal kitizeni nem lehet, haesak kimerülni nem akarunk, magánosok csaknem minden versenyt kisorító egyedáruságának nyomasztó terhe alatt.

Tehát Marosnál Tiszánál töltésmagasítás, erősítés, bevezetés, árterfejlesztés és kisajátítás képeznek főbb teendőink sorozatát; ugyhiszem e társulatban egy sincs, ki ennek szükségét be ne

látná, de annál többen vagyunk, kik önként fölajdulunk: nagy cél, esekély eszközök. Valóban nagy cél és esekély eszközök; mert jól tudjuk, miszerint két éves kivetéseinknek nagy része papíron írt malaszt maradt és porlik társulati és hatósági irományok között, mialatt töltéseink és partjaink — ezen ingó védvei anyagi jólétünknek — naponkint és percekint kisebb-nagyobb mértékben esnek martalékul a vizelemnek s egész töltések süllyednek szemünk láttára a rakoncátlan folyamába!

Hol tehát a hiba, kérdezzük egymástól; tün részvétele, fukarság vagy föl nem fogása helytelünk?

Nézetem szerént egyike sem az elősoroltaknak, hanem egész bajunk két rövid, de jelen dúszóban őszpontosul s két szó: ninessem pénzünk. Valóban nines pénzünk, de nem is lehet. Kérdem, nem nyögjük-e még az 1855—1856-iki árvész utókezeit? Nem nehezül-e fölöttünk nagy részben a multvi silány természetnek mellözhetetlen kiadásainkkal oly viszás arányban álló jövedéke? Nem látjuk-e már most is előre a jelen év esekély keesegtetését annyira, hogy a családú méltán aggodhatik folyó kiadásai miként leendő földzése fölött. Honnét vegyük tehát a pénzt, azon sok pénzt, azon százazekre rugó őszegzet, melyet megvédésünkre fordítsunk? Vagy erőtesítsük magunkat a csaknem elérhetlenre? Tülderheljük magunkat s ezen százazekre kivetelt önkárunkkal adjuk a végrehajtás bírói kezére? Vagy várakozzunk és bízunk sorsunkat a véletlenre, vagy tegyünk valami keveset, mit már régen ismerünk foltoztatás cím alatt? Nem! Nem tevének, a véletlenbe bízunk nem szabad, ha csak gnynt nem akarunk magunkra vonni és felelősséget. Foltoztatunk sem lehet, mert ez egy tizenkétezer forint évi költségvetéssel terhelt társulatnak igen drága és csak ott

Fővárosi levél.

Budapest, 1860. nyárelő 21-én.

A jelen év történetétől emelkedett ábrázattal jegyzendi föl nyárelő 11-ik és 14-ik napját, a halál-onfúrdit és niklalt, a nemzeti élet két oly ti-neményeként, mely, mint a fának virágzása, erőre is mutat és gyümölcsöt is igér.

Kezem közt van a többi közt Kéziratham ma-radt vers 1858-ból teltől 16-áról, melyből néhány sort ide ígátok, hogy a különbség az akkori tél és a mostani nyár közt annál szembevetőbb legyen.

Ősök dicsőült napra virulina föl,
Ha feleségnek hi követőitől
A boldogság s erény anyában
Nemzetem ép kebeli leányi.

Mit vizes a külföld majnaitól, Hazám?
Erkölcseinket rúk taposított!
Kik mint juhok károk rohamnak
Áldozatul idegen divatnak.

Kit belhész ékit, ellehét ékzerek,
Útat székít ketreces öntényök
S kálompia nélkül, s a közönség
Tiszelt mint nemesebb teremest.

Külfény alatt is, megeszem, oh Irén,
Lappanghat itt-ott jóvávaló kebel;
De van határa és nem illik
Mindnen időre, sem alkalomra.

Ült drága köntöst nemzetét ünnepen,
S midőn az Urnak szótelt, megy;
Éktart föl arcod, ha családod
Vagy ha barátid öröme hinak.

Rég nincs magyarnak nemzeti ünnepe

E sor most másfél éve még igaz volt, most már nem az; ellenben azoknak sora, kik akkor még idegen divatnak hódolának, csaknem egészen eltűnt. Ennyit a multrol; de a filről és niklál szép napok bizonyára termékenyítő hatással is leendének közéletünk nem egy árára, melynek jól esik a nemzet figyelmének vegyőnye. Ha jól láttam, mindkét ünnepen nem a költészet ilte diadalát, sem a szobrászat, hanem mind Kísfaludy Sándor mind Berzsenyi napján a szónoklat remekelt b. Eötvös József, Somsich Pál és Székács József aikain. A „Pesti Napló“ e remek beszédet részént hozta, részént igéri.

Eredetnek látszik a „Magyar Sajtó“ panasz, mely nem resteli bevallani, hogy rendes levezetőül, kik, mint mondja, Somogyban számo-zann vannak, nem kapott a niklál ünnepepyról tu-dósítást. Ezt azon lap teszi, mely leghangosabban szokta kúrtolni saját érdemeit. Szembetűnőbb pél-dában aligha tudtam volna megmutatni, mily na-gygon gondoskodik előre olvasói érdekeiről. Meg-

telik a lap krajeányi költség nélkül is! Hogy mivel telik meg, az más kérdés, melyet nem sokat felegetnek, kiknek mindenek fölött oleso lap kell. De drága sokszor az oleso!

Egy másik pesti lap hasonló ösztöniséggel kimondja, hogy ő mit sem tud a Kísfaludy-társaság azon üléséről, melyet a „Szegedi Híradó“ fővárosi levele megemlített. A tény nem csak igaz, hanem tegnapi, nyárelő 20-án délutáni 4 órakor, a tudós társaság teremében ismét volt a nevezett társaság-nak ülése, melyről, meglehet a pesti lapok ismét nem fognak tudni semmit.

Még egyet. A „Vasárnapi Ujság“ egyik er-delyi levelezője abban ítúkozik meg, hogy a vidéki lapok szerkesztői tízszolopok akarának lenni a pusztában. A rendre utatitást a derék szerkesztőtől mindjárt ott helyben már megkapta ugyan azon kijelentéssel, hogy az ily akarat még nem kárloz-tatni való. De legyen szabad egy lépéssel tovább mennünk és kérdezzünk az érdemes levelezőtől, mivé kellene tulajdonképen lennie a vidéki lapok szerkesztőjének az ő nézete szerént? A fővárosi lap uszlyhordozójává talán vagy lelketlen visz-hangjává? De rosul tudja az Magyarország mut-ját, ki azt hiszi, hogy Budapest nálunk az, ami Páris a franciáknak!

TÁRCA.

Szomoru a magyar nóta...

„Szomoru a magyar nóta
Háromszáz esztendő óta...
Háromszáz esztendő múlva
Vigabb lesz-e, vagy ki tudja?

Ej! vigabb lesz az, nem szomoru;
Oszlan kez már a borm.
Él a magyarok Istene,
Ki kétkedik, zúgba vele.

Amit vettetek úspák,
Megbűnhődtek az mokák...
Bizony elég volna már a
Vértanság koronája!

Melyet Isten nagya nemzett,
E nép nem hiába szenvedt,
Ki anyai próbán átesett —
Megerdemi az életet!

Bűnben s erényben gazdagón
Ezer éve, hogy áll a hon;
De bűnnek volt büntetése,
Az erénynek — dicsőség.

S mi, kikre lesz az nem hagyott
Csak szenvedést, csak bánatot —
Örökségül nem eget
Viseltük a honfiesbot?

Mi, kik megörzénk a vértet,
Melyet ád a szent őnéret;
Ki mutatunk életet,
Mi ne érjünk szebb jövőndöt?

Igen, igen! hisz eget
Dörgött az ég feljü felett
S a természet és földje rég:
Vihar után tisztul a lég.

Virad már, bár még a hajnal
Küzd a régi borzalattal;
De hol közel a viradat:
Ott nem soká kísit a nap...

Sz. Nagy Sándor.

Szegedi séták.

VII.

Egy böles azt mondá: „a tenger hamis, a föld hitelen, az égre épít;“ ezen böleset az építések a mai világban kineveit, mert az emberek a földre építenek mindent, de az égre keveset, és méltán, mert a földön az emberek egyre szaporodnak, de az égben mindig kevesednek s ugyhi-tzem, hogy a mennyben van most elég ti-res lakás. Az emberek, már csak azért is inkább építenek a földre, mint az égbe, mert arra, amit a földre épí-tenek, a takarékpénztár is kölcsönöz, de az ég tenkének sem ad hitelt. Hogy a szegedi házúrak ámbor emberek és az ég felé igyekeznek, mutatja az is, hogy néhány év óta a belvárosban csak meletes házakat építenek s így az időn is több külbéli házak készülnek városunk díszére s a helyi lakosok felé igyekeznek, oly kívánsók, hogy házbérrel lefelé szálljanak, hogy legalább a sze-ény ember is részesülhessen a magásra emelt jó-teményben.

Építéstről szólván, el nem mulasztatom a városi hatóságot a makkoserdőre figyelmeztetni,

lévén ez Szegednek legkedvesebb mulatóhelye. — Ezért sajnos, hogy újabb időben igen kevés gond fordított rá. Vendéglőház építése ott a legszükségesebb teendők egyike; mert ha most valaki esal-djával kimegyen, elelmi szekeret kell kiküldenie, ha csak éhen szomjan nem akarnak mulatni s ha már e részben gondoskodott is, megtörténhetik, hogy a rögtön beáll zivatar ott éri s nem talávn menhelyet, kénytelen Isten szabad ége alatt ázni, pedig erre egy csepp szükségünk sincs, mert ugys megmostak bennünket szappan nélkül. Ha a vá-rostól nem telik, hirdettesen kedvező föltételek alatt csődöt, majd akad magános polgár, ki saját költségére tisztességes vendéglőt épített. A városi erdőben lévén, már csak nem hagyhatom az utóbbi mulatságot szó nélkül, annál kevésbbé, mivel a tánchely falevelekkel és virágokkal igen csinosan volt földszíve; de nekem Isten kertjéből szakasz-tott liliumok, ama kedves nővirágok tetszettek leg-jobbán, melyekben kellen, műveltség s egyzerti-ség testvéreleg fognak kezét. Aztán mily szépen áll az a magyar öltöny! Bizony az ily lelkes bon-leányokat az Isten csak legjobb kedvében terem-tette. De mit szoljak azon ifjakról, kik minden táncvígalmomnál megjelennek anélkül, hogy egy lé-pést táncolnának vagy a nőkhöz közelednének, pe-dig azt nem tehet rájuk fogni, hogy nincsen tí-zük, mert mindegyiknek vagy égy szivar vagy pipa volt szájjában s ugy bámulta a táncolókat. Már én csak azt tartom, othon is dohányozhatnának ele-get, kár tisztességes mulatóhelyre fáradniok csupán azért, hogy ott a nőknék orruk alá füstölgessenek; ugys gyakran megtörténik, hogy a nőknék tett igéretök füstbe megyen.

Kemény.

Garibaldi emlékiratai.

(Garibaldi saját elbeszédése után közli id. Mussá Sándor.)

V.

A hajó, melynek fűdélzetén ez alkalommal visszatértem a Levanteból, a marseillei kikötőbe ment.

Midőn oda érkeztem, hallottam, hogy Pie-montban forradalom vetett le s hogy Chambéry-ben, Alessandriában és Genzában kivégzések tör-tének.

Marseillebea bizonyos Covival ismerkedtem meg, ki Mazzinihoz vezetett.

Akkor még fogalmam sem volt a nézetek azon közösségéről, mely majdan ezen férfival ösz-szeküend. Ő akkor (1833-ban) egy hirlapban az olaszokat fűdélésre hivta föl és ennek következté-ben kényszerítve volt Franciaországot odahagyni s Genfben keresni menedéket.

A köztársasági párt azon korszakban teljesen megsemmisítettnek látszott és azon pör, mely a sant merri kolostor mellett titkzethen compro-mittáltak ellen folytatott, még élénk emlékezet-ben volt. Mazzini azonban, ki előt nem létez-ték akadályok, épen ezen pillanatot szemelte ki új kísérletre. A kivétel Ramorinora bízott, kit az ösz-szekültként Lengyelországba ímserkelt. Mazzini kénytelen volt engedni kívánságunknak.

A Genfben meghívott Ramorino átvette a rábízott szállítás parancsnokságát és Mazzinival

abban egyezett meg, hogy két köztársasági oszlop törjön be Piemontba Savoya és Genf felől. Ra-morino a szállítás költségének fűdészére 30,000 frankot kapott s Mazzini egy titkárával elutazott, kinek megbízatása volt föltette ellenörkődni.

Mindez 1833-ik őszelőben történt; a szállítá-snak őszhóban kellett volna megtörténni. Ra-morino azonban annyira huzta, halasztotta a dolgot, hogy csak a következő 1834-ik évi télhóban volt készen. E hó 31-én Mazzini sürgetése új ér-tekezlet történt Genfben, melyen még más főnökök is voltak jelen és amelyen Mazzini indítványára elhatározatott, Saint Julien falut, hová a mozga-lomhoz csatlakozott francia és savoyai elégtelének voltak érkezendők, katonailag megszállani. A fű-kelés lobogóit innen akarták szétágasztani.

Ramorino elfogadta Mazzini indítványát. Mindkét oszlopnak egy napon kelle megindulni, az egyiknek Carongeből, a másiknak Ryonból, hogy a San Giulianoba vezető úton találkozzanak. Az első oszlop Ramorino vezette; a második Grabsky lengyel parancsnoksága alatt állott.

A genfi kormányra nézve ezen mozzalom igen kellemetlen volt, mivel attól tartott, hogy ez által Piemonttal és Franciaországgal is meghaso-lásba keveredik. Emiatt a Ramorino által ve-zényelt oszlop elindulását meg akarta akadályozni, a lakosság által azonban kényszerítetett a szabad-csapathelikek elvonulni engedni.

Más sorsa volt a Ryonból kiindult oszlopnak. Két bárkán indult ki; egyikben fegyverek, másikon emberek voltak.

Az üldözésekre kiindult kormánygőzös azo-ban elfogta őket s a fegyvereket lefogalta.

Midőn Ramorino látta, hogy a várt ha-doszlop nem érkezik, San Giulianoba tervezett útjáról lemondott s a tengerpart hosszában indult el.

Igy ment egyideig anélkül, hogy tudta volna hová; Ramorino célját senki ismerte, emellett rendkívül hideg volt s az ut majdnem járhatlan.

Néhány lengyel kivételével a hadoszlop olasz önkéntesekből állott, kik az ut hosszát és nehé-zségeit csakhamar megszokták.

A regényes falvakban, melyeken a háromszín átviteltet, nem találtak rokonszenvet, csak kívánc-siakat vagy közönyösöket.

Mazzini, ki bár lábzan szenvedett, de azért a hadoszloppal ment, a Ramorinohoz isméltelve intézett kérdésekre nem kapott kielégítő feleleteket. Carraban, hol az éjet tölteni akarták, mindketten egy szobába szálltak. Ramorino, ki a kandeló előtt ült, Mazzini gyanakodó szemekkel vizsgálta s végre fölívta, hogy a hadoszlop oly után ve-zesse, hogy öszszetűközésre kerülhessen a dolog.

Ramorino egy vélekedett, hogy erre még mindig leend alkalom s hogy az embereket hasz-talanul nem kell veszedelmnek kitenni. Mazzini ellenben egy vélekedett, hogy az új korszakot vé-res kulescel kell megnyitni. E pillanathan puska-tűzelés hallatszott; Ramorino kiséfett, Mazzini elájult, csak Schweizban tért ismét magához, hová őt társai csak nagy bajjal szállíthatták; az említtet puskatűzősek csak vakriádó következtében törté-nék. Ramorino azonban kijelentette, hogy min-den elveszett s rögtön megkezdte visszavonulását. (Folyt. köv.)

V e g y e s .

— Ismét keresztesítés. Egy zsidóbelügyet, ki Zonsban az ugynevezett zárdatanodát látogatta, az ottani segédlelkész és hittanító magával vitt Kölnbe s ott zárdába adta. Az atyával utána indult rendőrhatalommal visszaszabta ugyan a leányt szülőihöz, de már keresztesít állapotban.

Prágában régóta szándékoznak nagyobb politikai napilapot kiadni cseh nyelven. Többször kérés is sikertelen maradt, most Csehország legfőbb rangu újsá és irodalmi nevezetességei kérvényt nyújtottak be a császárhoz ez ügyben.

M u l a s s u n k .

A tekintetes táblabíró ur, kinek egybíránál az volt győnye oldala, hogy jobbajára és eszélele által nagyságoltatta magát, utra kelt. Nagyon nagy adag lévő rajta abból, mit közönségesen husnak neveznek az emberek, igen feltette hintóit az össetrésztől, mely természetesen saját nagyságos tagjainak veszedelmét vonta volna maga után. Szokása volt ezokból, hogy minden városban és faluban, hol ugys meg kelle állnia, előhívta a falu kövacsát és szerkerét megvizsgáltatta általa. Egyik faluban cigány volt a kövacs és nagyon állmélkodott, mikor a nagyságos ur irott számlát

kért tőle. Szörnyen állította, hogy az Édes öregapja sem tudott imi egy árva befitt sem, de ez mind nem használt, a nagyságos ur megmondta, hogy csak úgy fizet, ha írásos számadást kap.

Erre kapja magát a cigánykövacs, elmegy a nótásur urhoz s megkéri, hogy illendő tiszteleldjért következő számlát írja meg neki:

S Z Á M L A

a hintővizsgálatról.

A hintó alá bitam	16 garas.
Hatolól előre szalutál	10 "
Fejemet ketszer megdöntöttem	15 "
Egy szegret beütöttem	5 "
Ennél az újjamra koppintottam	3 "
Pálinkát ittam	10 "
Magamnak borralvót adtam	18 "

Összesen: 4 ft 6 "

váltó cédulában.

A nagyságos ur kiírtette.

S z i n h á z .

Nyárelő 20-án: Orosz Ferenc zongoraművész ur hangversenye. Közönség nagyon kevés jelent meg, minek okát sem a szegediek részvételében, sem a művészen, hanem az általános pénztelenségben keressük. Nem volt igaz az azon pesti bírálnak, ki azt állítja, hogy Orosz ur ér-

zés nélkül játszik s nem lelkesít, ha meghallgatja volna a szózat fölött szerzett változatot, bizonyan víszavazné szavát. Orosz urnak általa közönséggel tartozunk az elvétel, melyet szerzett azoknak, kik a színházban valának. A közönség méltányolta is a művész törekvését s valahányszor játszott, valamint őt, ugy névőrt is mindannyiszor kitapsolta. Bérczy Paula urholgy a nagyadalmát oly bensőséggel szavalta, minővel csak magyarl érő honleány szavalhatja. Szép, tisztaszerű hangja mindenkit meglepett. Az éjelenek és kihívásoknak ily szavaltat után természetesen végehoszsa nem volt.

Levelezősr.

— A recepteféreg pusztítására vonatkozó „Hán faciem esse vian” sz. feligye nyilatkozat megkapunk. — A kakuknak, mely az aprómárhak kiz magára ismert, csak annyit üzenünk, hogy épnek már budai Lipótmezőn azt a muzeumot, melynek szándék az a ronda, saját fészék bepiszkító állatot kitömötti szándékunk.

Felölő szerkesztő: Kerpelen Gyozo.

ÜZLETI HIRNÖK.

Szeged, nyárelő 23-án. A hét utolsó félén cénkebb volt az üzlet. Mitűn Horvátszágból jobb hírek érkeztek, tengeriből s más gabonanevekből is több készlet kelt el.

A főzserpet mindensetre a repce vizét, melyet nagyon gyorsan és szívesen megvesznek a 4 ft 20-25 kárval. Imédt 100 mázsát egygyüttit szegedi gyapjú kelt el 92 ftjával.

Üzleti terményárak: Tiszabúza legjobb 3 ft 88 kr. Közép 3 ft 78 kr. Kétszeres legjobb 3 ft 36 kr. Közép 3 ft 26 kr. Rozs legjobb 2 ft 20 kr. Közép 2 ft 10 kr. Árpa legjobb 1 ft 47 kr. Közép 1 ft 36 kr. Zab legjobb 1 ft 36 kr. Közép 1 ft 16 kr. Töbökbuza 2 ft 10 kr. Pászly 2 ft. Paprika mázsája 12-20 ft.

Szegedi piaci árak: Borsó 2 ft 20 kr. Lencse 24 ft. Pászly 16 kr. Köles mérje 2 ft 20 kr. Burgonya 1 ft 30 kr.

Marhasín fontja 17 kr. Julius 16 kr. sertésbús 20 kr. Szalonna mázsája 24 ft — kr. Zsír ite 40 kr. Lángliszt mázsája 11 ft. Zsemlyeliszit m. 6 ft 80 kr. Kenyérliszt ite 6 kr. Kukoricliszt ite 4 kr. Árpada 2 ite 10 kr. Koleskása ite 14 kr. Rizskása fontja 22 kr. Fagyl fontja 68 kr. Repecel 25 kr. Lenmagolaj 40 kr. Faggy mázsája 20 ft. Faggygyertya önf. fontja 36 kr. márt. kr. Szappan fontja 22 kr. Körösa ole 10 ft 60 kr. Tölgys 8 ft 30 kr. Lágya 6 ft 50 kr. Közén vekiás 80 kr. Széna m. 1 ft 20 kr. Tavalyi 1 ft 40 kr. Szalma m. 70 kr. Kender m. 20 ft 50 kr.

Pest, nyárelő 23-án. A pesti gabonacsarnok jegyzőkönyvi árjegyzéke: 6 búzáng buza (82-83) fontos 4 ft 20 kr. — 4 ft 80 kr.; tiszai (81-83) 4 ft — 4 ft 80 kr.; tiszai ug (80-85) 4 ft 20 kr. — 5 ft 20 kr.; bácskai (81-83) 4 ft 10 kr. — 4 ft 30 kr.; ug (83-84)

4 ft 70 kr. — 5 ft 40 kr.; félszemeyi (81-83) 4 ft 2 kr. — 4 ft 80 kr.; félszemeyi ug (83-84) 4 ft 60 kr. — 5 ft 20 kr.; kétszeres ug (77-79) 2 ft 60 kr. — 2 ft 80 kr. — 2 ft 45 kr. — 2 ft 53 kr.; ug (77-78) 2 ft 55 kr. — 65 kr.; ug árpa (70-72) 2 ft 20 kr. — 2 ft 30 kr. ug zab (46-48) 1 ft 35 kr. — 1 ft 40 kr.; tengori (2 ft 60 kr. — 2 ft 80 kr.; ug 2 ft 40 kr. — 2 ft 60 kr.; köles ft — kr. — 2 ft 20 kr.; Bab 3 ft 30 kr. — 3 ft 45 kr. Repece 4 ft 90 kr. — 5 ft — kr. Mind bécsi mérőnkín és osztrák becsben.

V i z a l l a s .

TISZA SZEGEDNÉL nyárelő 21-én 4 ft 6" aajt. 22-én 18' 4" 0" aajt. 23-én 18' 3" 9" aajt.

HIRDETESEK.

4025. sz.

(70-3)(71-3)

Árverési hirdetmény.

A szegedi es. kir. megyei Törvényszék részéről kizárólag közhírré tették, miszerint Georgievits Folyán mint följáros folyamadosa Győlyán mint följáros Vendeke a szegedi teleknyében 2215. sz. a nevére írt bírólag lezajló és összesen 280 ftra becsült kövcsözö ingatlan vagyonoknak, a. m. 118. szak. 134. sz. 522 négyezög öl 118. " 132. " 1060 " és 118. " 133. " 881 " és 118. " 136. " 1067 " és Árvérsi föltételek f. évi augusztus 25-én másozdiában fog bírölage a Törvényszék íródjában (megyeház föltszint) árvereztetni, amidőn is az érintett vagyonok becsarol aól is fog fognak a legtöbbet legelőtlen 2725. sz. a. kelt végzését előlgesen a bíróságnal vagy Bieher Nándor följárosi ügyvédnel megtekintethők. Szeged, június 14-én 1860.

4025. sz.

(70-3)(71-3)

Árverési Hirdetmény.

Néhai Szeravitz Mihály hagyatéka, kárhoz talozatja utcaiban összesen 2 hold és 635 négyezög ölnök, bírólag lezajló és 13282 o. ért. ftra becsült földszint ház, kert és az abban lévő nyári lakó, a szegedi es. kir. megyei Törvényszék f. évi augusztus 25-én másozdiában fog bírölage a Törvényszék íródjában (megyeház föltszint) árvereztetni, amidőn is az érintett vagyonok becsarol aól is fog fognak a legtöbbet legelőtlen 2725. sz. a. kelt végzését előlgesen a bíróságnal vagy Bieher Nándor följárosi ügyvédnel megtekintethők. Szeged, június 14-én 1860.

4025. sz.

(70-3)(71-3)

Hirdetés.

Szabad kir. Szeged város tanácsa részéről közhírré tették, mikép 1860. évi július hó 2-ik napján d. e. 10 órakor az 1867. évi Szeged város számára kívánta 304 1/2 ötfizta becsarése írt, a város tanácsában nyilvános árverés fog tartatni. Eről a vállalkozó kedvelők eléendő bántáppénzzel ellátva leendő megjelenésre oly megjegyzéssel hivatal meg, miszerint a megállapított szerződési feltételek az 1. tanács részéről hivatalban időközben is betekintethők. Írásos, kellokóp fölszerelt s elélegesen bántáppénzzel ellátott ajánlatok a föntírtat ideig szíves elfogadhatók. Szeged, 1860. évi június 9-én. A városi tanács által.

3790. sz.

(81-1)(78-1)

Hirdetés.

Mely szerent a szegedi es. kir. mekint. megyei Törvényszék részéről Pánn József ur folyamadosa folytán. Szabó Péter nevére írt, bírólag lezajló, 80. szak. 1637. sz. a. 217 négyezög öl háztelkek s rajta lévő építelmek 4620 ft töke, ennek a. m. 1856. évi február hó 1-50 napjától járuló 6% kamattal 19 ft 44 kr. megítél s 3 ft ügyvédi munkadíjjal együtt 4 ft 89 kr. újabb költségek ereje a es. k. törvényszék íródjában leendő ízbeni árverésre határidőből 1860. évi július 11-ike, ennek nem aól is sikerülő időtlen pedig a második árverés határidőjéül július 25-ik napjának delölőti 10 órája következő föltételek alatt azon hozzátevéssel, miszerint a második árverésen az árvereztető jószág a legtöbbet legelőre becsarol aól is fog fognak a legtöbbet legelőtlen 2725. sz. a. kelt végzését előlgesen a bíróságnal vagy Bieher Nándor följárosi ügyvédnel megtekintethők. Szeged, június 14-én 1860.

3790. sz.

Hitelintézeteti sorsjegyek, vagy részvények társasági játékokhoz

melyeknek huzása július 1-én leendő. 250000 ft osztr. ért. 50 és 669300 ft osztr. ért. összes nyeménnye továbbá

SORSJEGYEK

a horvátországi, slávoniai és határvidéki szűkölködők javára rendezett jótékony sorsjátékokhoz, melynek főnyeménnye 12000 és összes nyeménnye 250000 osztr. b. ft értékek, egyenkint 50 ujkrával, valamint

ing- és mellgombok, óra- és nyakékek, gróf Széchenyi és Kazinczy arcképeivel, aranyba és ezüstbe foglalt legújafolyó áron kaplatok

Politzer Salamon ékszerésznél Palánkban. tanodautcaiban, 250. sz. a. az „arany oroszlan” kávéház átellenében.

(77-1)

Ma vasárnap

Uj-Szegeden a népkert mellett legelőn

nagyszerű hölgyi- és férfi-MŰLŐVERSENY

tartatik, melyben magánlovagló saját lovaikon is futtatnak; és

magyar gazdák versenye

lovati, melyben csupán parasztságok saját lovaikon futtatnak

a díj egy ezüst billikom melyet az nyered el, ki legelőbb a pályához ér.

2226. sz.

(79-1)

Árverési hirdetmény.

A szegedi es. kir. megyei Törvényszék részéről Igacs Mihály följárosi részéről Horváth József ur, bírólag lezajló, 80. szak. 1637. sz. a. 217 négyezög öl háztelkek s rajta lévő építelmek 4620 ft töke, ennek a. m. 1856. évi február hó 1-50 napjától járuló 6% kamattal 19 ft 44 kr. megítél s 3 ft ügyvédi munkadíjjal együtt 4 ft 89 kr. újabb költségek ereje a es. k. törvényszék íródjában leendő ízbeni árverésre határidőből 1860. évi július 11-ike, ennek nem aól is sikerülő időtlen pedig a második árverés határidőjéül július 25-ik napjának delölőti 10 órája következő föltételek alatt azon hozzátevéssel, miszerint a második árverésen az árvereztető jószág a legtöbbet legelőre becsarol aól is fog fognak a legtöbbet legelőtlen 2725. sz. a. kelt végzését előlgesen a bíróságnal vagy Bieher Nándor följárosi ügyvédnel megtekintethők. Szeged, június 14-én 1860.

4025. sz.

(76-3)

Árverési hirdetmény.

A szegedi es. kir. megyei Törvényszék részéről Jánki József ur, bírólag lezajló, 80. szak. 1637. sz. a. 217 négyezög öl háztelkek s rajta lévő építelmek 4620 ft töke, ennek a. m. 1856. évi február hó 1-50 napjától járuló 6% kamattal 19 ft 44 kr. megítél s 3 ft ügyvédi munkadíjjal együtt 4 ft 89 kr. újabb költségek ereje a es. k. törvényszék íródjában leendő ízbeni árverésre határidőből 1860. évi július 11-ike, ennek nem aól is sikerülő időtlen pedig a második árverés határidőjéül július 25-ik napjának delölőti 10 órája következő föltételek alatt azon hozzátevéssel, miszerint a második árverésen az árvereztető jószág a legtöbbet legelőre becsarol aól is fog fognak a legtöbbet legelőtlen 2725. sz. a. kelt végzését előlgesen a bíróságnal vagy Bieher Nándor följárosi ügyvédnel megtekintethők. Szeged, 1860. évi június 12-én.

4025. sz.

(76-3)

Eladó zongora.

Egy egészen új és két némileg használt zongora eladó. Az ár iránt értekezhetni a tulajdonossal Wawra József. belváros, szegedi-utca Györgyevits-féle házában.

4025. sz.

(76-3)

Drei Pianoforte

— ein ganz neues (7 cavales) mit zwei abgetriebten — fünf zu verkaufen. Näheres zu erfahren beim Stambücher Josef Wawra, am Györgyevits-féle házában.

4025. sz.

(82-1)

Vetui való paprika-köles

minden egyéb magtól tiszta, jutányos áron kapható Heszler József ur ácsmester házában elcsátári utcában.

4025. sz.

(80-1)

Egy emeleti lakás,

2 szoba, konyha, padlás és pince részszel, a főpáczon lévő Klauzál ház első emeletében bérebeadó. Értekezhetni írnta ugyancsak Tóth József.

4025. sz.

(80-1)

Tóth József.

Melléklet: A helybeli nögyelet által a szűkölködő horvátok javára rendezett sorsházban kihúzott számok jegyzéke.